

51de Møde.

Fredag den 18. December, Kl. 1.

Formanden: Finansministeren har under Dags Dato meddelt, at han agter her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1903 til 31. Marts 1904.

Ved Folketingsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (J. Jensen) er modtaget et Andragende fra Dr. phil. J. Nørregaard om et aarligt Statstilskud til „Det sociale Sekretariat & Bibliothek.“

Andragendet vil blive tilstillet Finansudvalget.

Uden for Dagsordenen har Finansministeren Ordet for at fremsætte det anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (Hage): Jeg skal tillade mig at fremsætte for det høje Ting det sædvanlige Forslag til Lov om Tillægsbevilling for det løbende Finansaar. Det udviser paa Indtægtssiden en forøget Indtægt af 2,405,000 Kr., medens Udgifterne ere forøgede med 12,161,000 Kr., hvoraf 1,578,000 Kr. ere opførte paa Finanslovens Indtægtsside, 10,583,000 paa Finanslovens Udgiftsside. Den overvejende Del af Bevillingen er som sædvanlig Genbevillinger. Beløbene ere saavel paa Indtægtssiden som paa Udgiftssiden noget større, end de pleje, hvilket hidrører fra de Ændringer, som ere en Følge af de i Foraaret vedtagne Love om Lønningsforhøjelser og om Ændringer i Statsbanernes Takster m. m. De egentlige Nybevillinger, de ny Bevillinger, som ikke ere hjemlede i allerede givne Love, beløbe sig tilsammen til en Sum af omtrent 948,000 Kr. Heraf falder omtrent 200,000 Kr. paa Statsbanernes Driftsregnskab paa § 6, og godt og vel 300,000 Kr. paa § 27. Den øvrige Del af den nævnte Sum fordeler sig paa Finanslovens forskellige Konti. De nærmere Oplysninger ville i øvrigt som sædvanlig findes i Anmærkningerne til Lovforslaget, der er opstillet ganske, som det plejer at være.

†

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lovene om Konsulatvæsenet af 14. April 1893 og 31. Januar 1896.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Sagen sattes til Forhandling.

Udenrigsministeren (Deuntzer): Dette Lovforslag, som efter at være vedtaget i Landstinget nu er kommet ned til dette høje Ting, er, som allerede dets Form viser, ikke noget betydeligt Forslag og for saa vidt heller ikke betydeligt, som det ikke vil medføre en eneste Øres forøget Udgift, lige saa lidt som det vil medføre Oprettelse af et eneste Embede ud over de bestaaende. Men desuagtet vil det, som jeg tror, at det høje Ting vil se, naar det har hørt de faa Bemærkninger, jeg skal forudskikke, have en ikke ringe praktisk Betydning. Indtil 1893 kendte man her i Landet ikke andre Konsuler end de saakaldte valgte Konsuler, som fungerede uden at oppebære nogen Løn. Det var i Almindelighed handlende, som vare bosatte paa de fremmede Pladser, fortrinsvis danske eller skandinaviske, og som udførte deres Hverv uden at erholde noget Vederlag derfor. Men ved Loven af 14. April 1893 § 5 blev det fastsat, at man under visse Betingelser efterhaanden skulde søge en Ordning gennemført, hvorefter man paa de vigtigste ogsaa oversøiske Pladser ansatte udsendte Konsuler eller Vicekonsuler. Det blev endvidere fastsat, at paa disse Pladser maatte man ikke paa ny besætte Pladsen ved Ledighed, uden at der ved særlig Lov eller paa Finansloven blev taget Bestemmelse om de fremtidige Lønningsforhold. Derpaa kommer efter nogle Aars Forløb i 1896 en Bestemmelse i Loven af 31. Januar, som fastsatte, at ved indtrædende Ledighed kan Posten paa en hel Række Steder, og det er de for os vigtigste udenlandske Pladser, „ikke paa ny besættes, forinden der ved særlig Lov eller ved Finansloven er taget Bestemmelse om, hvorvidt den skal besættes med en lønnet Konsulatembedsmand, og da paa hvilke Lønningsvilkkaar“ . . . Og saa nævner Loven udtrykkelig disse 27 Pladser, og det er de allervigtigste for Danmarks udenrigske Forbindelser, navnlig Handelsforbindelser.